AUGUSTINUS. CLAUDIANUS MAMERTUS
Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 58v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26897
Copyright: Admont, Benediktinerstift

prius in t̄ homines optauerunt p̄ncipatū significan
di q̄ eū q; animo ⁊ eipiunt. si ea q̄sq; pdire uoluerit.
Nam odore un guenta dn̄i q̄ p̄fusi s̄ pedes ei signū
aliq̄d dedit. ⁊ sacramēto corpis ⁊ sanguinis sui p̄gus
tatū significauit q̄d uoluit. Et mulier cū tangendo
fimbriam uestimēti ei salua facta ē. n̄ nichil significat.
S; innumerabilis multitudo signoꝝ q̄b̄ suas cogitationes
homines exerēt in uerbis ⁊ structa ē. Nā illa signa omnia q̄
gn̄a breuīt attigi. potui uerbis enuntiare. ūba v̄ illis sig
nis nullom possim. S; q̄a uerberato aere statim transeunt
nec diuti manent q̄m sonant. instructa s̄ plurīas signa
uerboꝝ. ⁊ ita uoces oculis oculis ostendunt n̄ p̄se ipsas. s; p
signa quedā sua. Ipsa q̄ signa n̄ potuerī ⁊ munia ēē omib̄
gentib̄ peccato q̄dā dissensionis humane. cū ad se q̄sq; p̄n
cipatū rapit. Cui superbie signū ē erecta turris illa incelū.
v̄ homines impii n̄ solū animos s; ⁊ uoces dissonas hre meru
erī. Ideo q̄ factū ē ut ⁊ sēptuta diuina q̄ tantis morbis huma
narū uoluptatū subuenit. ab una lingua pfecta q̄ oportu
ne potuit p̄ orbē tarū disseminari p uarias in tōtum lin
guas longe late q; diffusa in notescere et gentib̄ ad salutem.
Q uā legentes nichil aliud appetunt quā cogitationes uolun
tatē q; illoꝝ aquib̄ ⁊ sēpta ē inuenire. ⁊ p̄ illas uoluntatē di
scim quā tales homines locutos credim. S; multis ⁊ multi
plicibus obscuritatib̄ ⁊ ambigutatib̄ decipiunt q̄ tēme le
gunt aliud p alio sentientes. Quib̄dā aut locis q̄d vt falso
suspicent n̄ inuenium. ita obscure dicta quedā densissimā
caliginē obducunt. Q̄d totū p̄ usū ēē diuinit n̄ dubito ad
edomandā labore superbā ⁊ intellectū a fastidio renouandū.
cui facile inuestigata plerūq; uilescunt. Quid enī ē queso
si q̄squā dicat seōs ēē homēs atq; p̄fectos quoꝝ uita ⁊ morib̄
.v ecclā de quib̄libet superstitionib̄ p̄cidit eos q̄ ad se uenium